

[Klim Behnke]

det glædelige budskab, at nu gik vi ind til et nyt år, et nyt finansår, hvor vi alle sammen kunne se frem til store, markante skattelettelser, hvor vi alle sammen kunne se frem til, at de offentlige finanser var i markant bedring.

Det bliver ikke tilfældet, og derfor har formanden da ret i, at der ingen grund er til at feste i dag, der er ingen grund til at stille med nissehue på. Selv om finansministeren har været nok så høj i hatten og har fastslået, at nu var der endelig kommet styr på de offentlige finanser, holder det jo ikke.

Finansministeren er åbenbart et nøjsomt menneske, siden de bitte små – vel at mærke usikre – ændringer i underskuddet skulle være noget at råbe hurra for. Det er ikke tilfældet, og vi deler bestemt ikke finansministerens begejstring.

Vi har i dag oplevet, at særlig Socialdemokratiet har været fantastisk pågående over for partierne Venstre og De Konservative, påpeget al den gæld, der er akkumuleret, osv. Socialdemokratiet og de nuværende regeringspartier deler jo ansvaret. De har været med til at vedtage finanslovene, de har været med i de finanslovforlig, der har resulteret i det underskud og de problemer, vi står med i dag.

Jeg er enig med SF's ordfører, hr. Jes Lunde, i én eneste betragtning, nemlig at den meget, meget store arbejdsløshed, vi har i øjeblikket, er et problem, der i langt højere grad burde have været taget stilling til i den finanslov, vi nu vedtager. Regeringen har forsøgt på forskellig vis at skabe nogle kunstige arbejdspladser. De eneste rigtige arbejdspladser, der opstår, er dem, ministrene selv har kunnet manifestere i form af at ansætte nogle flere mennesker i ministerierne og derudover nogle flere sagsbehandlingsstillinger rundt omkring, nogle flere til at gå og føre opsyn med de unge mennesker, der skal lave skovrensning og andre sikkert meget interessante ting; men det er jo ikke noget, der på afgørende vis gør op med arbejdsløsheden.

En af de ting, der også har været diskuteret meget, er den nye orlovsordning. Regeringen har lanceret den som et af de mest markante initiativer, der skulle være med til at reducere ledigheden. Det undrer mig, at ingen af de andre ordførere under denne debat, hverken i går eller i dag, er kommet ind på det, der står på side 9 i regeringens seneste budgetoversigt,

men de er måske ikke nået så langt. Jeg vil gerne have lov til at citere fra midt på siden, hvor der står:

»I 1995 fortsætter væksten i beskæftigelsen, mens faldet i ledigheden foregår i et langsommere tempo, således at helårsledigheden er ansat til 305.000 personer. Det forholdsvis kraftige fald i 1994 skyldes, at indfasning af de nye orlovsordninger midlertidigt bremser væksten i arbejdsstyrken.«

Eller sagt på en anden måde: det eneste, orlovsordningerne bidrager med, er at bremse væksten i arbejdsstyrken. Orlovsordningen er ikke med til at skabe flere arbejdspladser. Det er ellers det, vi har fået at vide fra regeringen ville være tilfældet, for når nu alle disse mennesker går på orlov, vil der jo være tusinder af andre, der overtager deres arbejdspladser. Men regeringen indrømmer altså i sin egen seneste budgetoversigt, at det ingenlunde bliver tilfældet. Man får kun en reduktion i arbejdsstyrken og dermed et tilsyneladende fald i ledigheden.

For lidt siden var der en meget interessant udveksling af synspunkter vedrørende den såkaldte skraldemandsmodel. Jeg skulle i øvrigt hilse og sige, at jeg forstår ikke, hvordan den kommer til at kunne hænge sammen, eftersom jeg som århusianer er en af dem, de århusianske skraldemænd kommer og henter skrald hos. For ganske nylig er det i øvrigt af miljøhensyn og af arbejdsmiljøhensyn lavet om til, at vi kun får tømt vores skraldespand hver anden uge; før skete det en gang om ugen. Hvis der bliver en fjerdedel mindre medarbejdere til at løse den opgave, kan det da kun gå rent galt.

Men dér, hvor man afgørende misforstår situationen både i SF og hos skraldemændene, er, at man kan da godt lave en matematisk-teoretisk model og sige: Okay, her er en virksomhed, hvor der er en gruppe medarbejdere, der alle laver det samme, så det er sådan set ligegyldigt, om det er Jens, Peter eller Poul, der kommer og tømmer skraldespanden. Men det er jo meget, meget få arbejdspladser, meget få virksomheder, der har en medarbejderstab, hvor det forhold gør sig gældende. Langt størstedelen er små og mellemstore virksomheder med en meget blandet medarbejderstab. Og hvis man ikke tror mit ord, kan man læse i regeringens erhvervsredegørelse, der meget grundigt har opgjort, hvordan det danske sam-